

Kako se zoveš ?

Film o grupi za igranje sa decom od tri godine

(intervju sa upravnicom grupe za igranje)

“Ti vodiš već više godina grupu za igranje u Dibendorfu. Zašto smatraš da su grupe za igranje važne?”

“Danas rastu pojedina deca izolovana u malim familijama. Ranije u velikim familijama imalo je dete odnos sa više osoba. Moglo je spontano napolje da izađe i da sretne drugu decu. Danas mora majka sve da organizuje. Napolju čekaju mnoge opasnosti.

Ja sam ranije često bila u ovoj kući i bašti (tu se sada nalazi grupa za igranje), jer su ovde stanovali moja baba i moj deda. Mi smo imali puno mogućnosti: mi smo mogli da se igramo na ulici, i niko nije morao da se plaši saobraćaja. Mi smo išli sami u šumu. Mi smo se igrali sa glinom u reci, danas je ta reka zazidana. Svuda je danas priroda za decu ograničena. Gde smo mi još imali slobodu, moraju majke danas da ograniče i sve za decu da organizuju. Grupa za igranje je prema tome simptom današnjeg vremena. Ja pokušavam deci u grupi za igranje, slobodan prostor da omogućim, za sve to što deca napolju više ne mogu da dožive. Grupa za igranje je jedna šansa, za majke i decu, da razbiju okvire male familije i da izađu napolje.

Svakom detetu potrebna je jedna količina pripomoći i pažnje, i to je što ja hoću deci da dam. Ja hoću njima samo toliko da pomognem, koliko je njima stvarno potrebno, da bi oni mogli dalje sami sebi da pomognu. Tako ja njima omogućavam veliku ponudu u predmetima, veliki slobodan prostor sa odredjenim granicama. Svako dete može za sebe prema vremenu i svom razvoju da izabere, sto mu odgovara. To što moj posao interesantan prava je činjenica, da se ne držim nikakvog programa, već dopuštam da se deca slobodno razvijaju, pratim i radujem se tom razvoju.”

Tekst predavačice (podeljen na čitav film):

Svako dete prilazi na svoj način drugoj deci. Neka sudeluju aktivno, druga prvo posmatraju i prilaze tek kasnije drugima.

Ponekad uključivanje u grupu za majku i dete nije jednostavno.

Upravnica može detetu kod odvajanja da pomogne. Ona mu ne može oduzeti bol razdvoja. Ali ona uzima učešće, to je za dete i velika pomoć ono ne može taj korak samo da napravi. Neki put je za decu obilazak grupe za igranje još koji mesec kod kuće, gde je možda samo sa jednim ili dva deteta zajedno. Tu je potrebno razumevanje sa svih strana. Ako je dete taj korak učinilo, onda mu se otvaraju mnoga vrata za igru i aktivnosti sa drugom decom.

I za majke je grupa za igranje mesto gde mogu sa drugima da dodju u kontakt i nova poznanstva da sklope. Majke se upoznaju kroz razgovor, a deca kroz igru i zajednički rad.

Deca pomažu jedna drugim, uče jedan od drugog i mogu tako jedan uz drugoga da rastu. Deca daju kroz igru podstrek za učenje i novo da probaju.

U grupi za igranje mogu deca da nadju drugove i drugarice za igru i da budu zajedno.

Ima i teških momenta u grupi za igranje. Ako odrasli daju deci dovoljno vremena, pronadju ona sama rešenja. Ako im se da poverenje, mogu iz svog iskustva da nauče i na tome da rastu, iako ponekada ima i suza.

Jedanput biti drugarica/drug, drugi put biti isključen, o drugima odlučivati, onda opet se podređivati, uloge se u grupi za igru brzo menjaju.

Upravnica na dohvat je veoma važna. Deca u tim godinama osećaju još više preko ruka i rada nego preko jezika. (Zbog toga su i strana deca bez problema primljena, i ako još ne znaju nemački jezik)

Ako se deca u grupi za igranje prijatno osećaju, onda mogu i stidljivija deca da se usude i nešto da pokušaju.

Svakom detetu je potrebna druga količina pažnje i pripomoći, i druga pratnja. Upravnica pruža samo toliko pomoći sve dok dete ne može samo sebi dalje da pomogne.

Deca mogu u zaštićenoj okolini da probaju, šta ona sve samostalno mogu da rade. Ona mogu da osete, šta mogu da preuzmu.

U mnogim grupama za igranje majke ili očevi mogu naizmeničeno da prisustvuju. Tako mogu deca sa drugim odraslima kontakt da sklope. Roditelji mogu za to vreme na miru da prate i dožive svoju decu u igri sa drugima.

Najbolja priprema za život je kad se deca dovoljno igraju. Igra je život! Potrebno je malo i jednostavan materijal. Taj može da se prilagodi opet na nove potrebe i tako nastane nova igra.

Kretanje je za decu u tim godinama veoma važno za telesano i duhovano razvijanje.

Ponekad su deci momenti mira potrebni i ona se povlače. Iz momenta dosade može opet nešto novo da nastane.

Dete hoće svoju okolinu sa svim svojim čulima da ispita. Ono uči kroz pipanje i dodirivanje da shvati i razume.

U grupi za igranje se neradi o tome lepe i perfektne predmete da se naprave. Važniji je što doživljaj, uživanje u radu i probanje.

Danas su grupe za igranje potrebne, da bi sva deca imala Slobodan prostor za smeh i bešnje, za sklapanje prijateljstva i za svadje, za stvaranje, lenčarenje i puno toga ima sta da isprobaju.